

Publicerad 2024-03-26 21:06 av Asger_Poet

Gammal skrift

Morgonstund har ingen jävla guld i mun

06:30 och sömndruckna ögonen vaknar man till av svinet (väckarklockan) som med sin öronbedövande siren väcker mig död

Klockan är praktiskt taget ett svin, men inte vaken ännu när man inte var nyduschat utan med en arom eau de cologne/uteliggare tar jag mig mot duschen

Vrider på kranen och halkar ännu en gång på livets bananskal. Väl klar och kaffet eller nescafé och hett vatten tar jag livet som en poet

Cigaretten var tänd och tidens veke vars rök översvämmade lungornas kapacitet att vara kapabel till något.

Krav,krav,krav och ännu mer tristess när en imaginär sinnesbild på en Magnum 357:a med riktad pipa mot tinningen.

Svepte kaffet i all hast och tog på mig jackan för utgång och blev likt många andra gengångare en livlös A-B vandrare.

Tåg mot Västerhaninge och benen som kändes som bly men tog det första steget precis som Neil Armstrong 1969:

"That's one small step for (a) man, one giant leap for mankind"

I alla fall när man anlände till Farsta Strand och dom ljumma vindarna som piskade ansiktet blodrött och vädret som verkligen kan sin sanning fick en att uttrycka sin avsky med två muttrande ord för sig själv:

Jävla Decemberväder!

Poeter kan inte bli mer tydligare än så även om i konkret form var att vänta på bussen i en halvtimme och slå sig själv likt ett Opus Dei offer.

Den sista uns glädje var som bortspolad när jag möttes av glädjespridaren Christian med sin ständigt glada uppsyn som fick en att se på honom som en glädjeslukare istället för tvärtom:

Var morgon har sin skinande sol inom sig och jag hoppas innerligt att du fryser arslet av dig... men trots allt var jag är nöjd.

Jag nonchalerade tankarna om hur han tänkte forma en konversation med mig för Matte hade vi första timmen och abstrakt tänkande är inte min starka sida... eller? Jag vill leva här och nu och smålog lite när han hejade på mig i den jävla vinterkylan som kunde ta kål på vem som helst när jag tänkte vilken jävla pingstvän han måste varit innan, för nån jävla realism verkade inte innebära vinter för honom men desto mer imma på hans svarta bågar. Vad har jag för anledning att döma – detta är min framtidsvision av hur jag uppfattade honom efter första intrycket mot vår destination melankoli för nu var det krav som gällde och inga jävla glada miner för morgonstund har ingen jävla guld i mun.

Texten är utskriven från Poeter.se

Författaren Asger_Poet med Poeter.se id #8005 innehar upphovsrätten